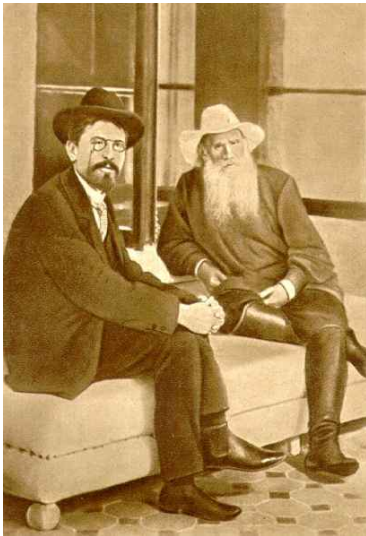

"Медицина је моја законита супруга, а књижевност је моја љубавница."
Ово су познате речи, Антона Павловича Чехова који је својом речју
утицао не само на своје земљаке Русе: Горког, Булгакова, Набокова
већ и на друге светске великане попут □ Цојса и □ Хе
мингвеја.

⋮

Антон Чехов је рођен 29. јануара 1860. У Таганрогу, луци у јужној Русији, где је његов отац Павел имао трговачку радњу. Мајка Јевгенија је врло лепо причала приче о својим путовањима из детињства. Чехов је често говорио да су он и његова браћа вештине научили од оца а да су душу примили од мајке. Када је породични посао пропао, породица се сели у Москву остављајући младог Тошу да заврши школовање и продаје остатак породичне имовине. Чеховљева мајка у Москви бива емоционално и физички сломљена.

У свом родном месту, Чехов остаје још три године. Да би преживео ради неколико послова, шаљући сваку уштеђену пару породици у Москви. Тада почиње да пише кратке новинске чланке и интересује се за дела Тургењева, Сервантеса, Гончарова и Шопенхауера. 1879. завршава школовање и придружује се породици у престоници где је уписао медицински факултет московског универзитета. На његова плећа пада сав терет и он је приморан да издржава породицу. Пише под псеудонимом Антоша Чехонте. Временом стиче репутацију хроничара који са подсмехом описује улични живот Московљана. 1884. постаје лекар, али му то занимање доноси мало прихода а сиромашне је лечио без надокнаде. Убрзо здравље почиње да му се погоршава, и често је искашљавао крв, али није желео да призна да болује од туберкулозе. Наставио је да пише повремене чланке, стичући престиж и богатство. Лошег здравственог стања и изнурен послом, Чехов одлази у Украјину а у повратку пише приповетку *Степа*.

1890. започиње напоран двоипомесечни пут до острва Сахалин, на крајњем истоку Русије. Тамо се упознаје са затвореницима, интервјуише их, и пише о тамошњем животу који га је згрозио. Видео је како се људи спуштају до крајњих граница своје моралности, жене су приморане на проституцију, а убиства су свакодневна појава.

Резултат овог пута је објављен 1893. и 1894. као *Острво Сахалин*, социјално дело.

Чехов купује имање недалеко од Москве, у селу Меликово где се настањује са породицом. Тамо постаје изузетно користан становницима, гради три школе, болницу ватрогасну станицу. Здравље му постаје све горе, а након очеве смрти сели се на Јалту, јер му лекари саветују миран живот. Жени се Олгом, глумицом, али живе

одвојено- он на Јалти, она у Москви. Својим писмима он јој даје глумачке савете.

Последње дане свог живота проводи у једној немачкој бањи. Одатле непрестано шаље писма својој сестри. Последње тренутке описала је његова супруга која је боравила са њим у бањи: *"Антон је устао необично исправљен, и гласно и јасно рекао `Ich sterbe`, доктор га је смири, дао му инјекцију и наручио шампањац. Антон је узео пуну чашу, испитујући га, и рече ми насмејавши се `Прошло је доста од како сам пио шампањац`. Исприо га је, легао тихо на леву страну, имала сам тек толико времена да дотрчим до њега и да га дозовем, али је он већ престао да дише, спокојно спавајући попут детета."*